

Sygn. akt XIV C 326/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Przemysław Okowicki

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Perlicjan

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2019 r. w Pile

sprawy z powództwa Gminy P.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej (...) położonej w P.

przy ulicy (...)

o uchylenie uchwały

1. oddała powództwo;

2. kosztami postępowania obciąża w całości powódkę i z tego tytułu zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 377 (trzysta siedemdziesiąt siedem) zł, w tym kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i 17 (siedemnaście) zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Przemysław Okowicki

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 03 kwietnia 2019 roku (data złożenia) wniesionym przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej (...) w P., (...) P. - (...) w P. wniósł o uchylenie uchwały Nr 7/2019 Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w P. z dnia 25 lutego 2019 r., zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kosztów procesu według norm przepisanych oraz udzielenie zabezpieczenia powództwa przez wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy.

W uzasadnieniu strona powodowa podała, że pozwana podjęła w głosowaniu trybie „jeden właściciel- jeden głos” ww. uchwałę, która jest pozbawiona podstawy prawnej, narusza zasady prawidłowego gospodarowania nieruchomością wspólną, a nadto narusza interes właściciela lokali- Gminy P.. Nadto, że w uchwale bez podstawy prawnej nałożono na właścicieli lokali obowiązek podłączenia się do sieci (...) do dnia 31.12.2019r. i obciążono tych właścicieli, którzy nie zrealizują tego obowiązku opłatą na rzecz WM w kwocie 2,10 zł za m2 lokalu niepodłączonego. Gmina wyraziła zgodę na przyłączenie budynku Wspólnoty Mieszkaniowej (...) do sieci M. i lokale należące o Gminy, jednakże z uwagi na brak środków finansowych na ten cel podłączenie możliwe będzie dopiero w 2020 r. o ile środki te zostaną uwzględnione w budżecie gminy na 2020 r. (k. 3-4).

W odpowiedzi na pozew z dnia 29 lipca 2019 r., strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego, zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanej kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając powyższe strona pozwana wskazała, że zebranie właścicieli lokali Wspólnoty Mieszkaniowej położonej w P. przy ul. (...) zostało prawidłowo zwołane, członkowie zostali prawidłowo zawiadomieni o nim i w nim uczestniczyli. Uczestniczył w nim również przedstawiciel powódki. Pozwana podniosła, że zaskarżona uchwała miała na celu zdyscyplinowanie poszczególnych właścicieli lokali do ostatecznej realizacji z procesem czynności inwestycyjnym, formalno-prawnym, a także zabezpieczenie dodatkowych środków finansowych na opłaty stałe z tytułu użytkowania M., remontów, konserwacji, utrzymanie instalacji kominowych. Nadto uchwała stanowi prawidłową realizację zarządzania i nie narusza interesu powódki jako właściciela lokali we Wspólnocie, bowiem obecnie nie sposób zakładać, iż powódka zostanie obciążona ustalonymi w uchwale dodatkowymi opłatami wynikającymi z art. 4 pkt 1 i pkt 2 uowl (k. 17-19).

Na terminie rozprawy w dniu 20 listopada 2019 roku strony postępowania podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska zawarte przez poszczególną ze stron w pozwie i odpowiedzi na pozew (k. 38-39).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa Gmina P. jest właścicielem lokali w budynku mieszkalnym wielorodzinnym położonym przy ul. (...) w P. i posiada udział w nieruchomości w wysokości 64,81 %. Nieruchomość liczy trzy lokale mieszkalne należące do osób prywatnych oraz siedem lokali, których właścicielem jest strona powodowa.

W roku 2018 Gmina P., reprezentującej Miejski Zakład (...) w P. wystąpiła do strony pozwanej z inicjatywą o udostępnienie terenu należącego do Wspólnoty celem doprowadzenia ciepła do zasobów Gminy. Natomiast (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. wystąpiła z inicjatywą, że pokryje część powstałych w związku z tym kosztów.

Zarząd pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej pełnili A. G. (1) i C. K. powołani stosowną uchwałą z dnia 27 listopada 2009 roku.

dowód: kserokopia księgi wieczystej KW Nr (...) (k. 6-7v), kserokopia uchwały nr 12/2009 Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w P. z dnia 27.11.2009 r., (k. 30), zeznania A. G. (1)- protokół rozprawy z dnia 20 listopada 2019 roku (k. 38-39).

Przyjętą w dniu 20 grudnia 2018 roku uchwałą Nr 5/2018, właściciele lokali Wspólnoty Mieszkaniowej (...) uchwalili, że do planu zagospodarowania przyjęto podłączenie budynku przy ulicy (...) w P. do sieci ciepłej Miejskiej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., montaż wewnętrznej instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody użytkowej na odcinku od węzła ciepłego do szafek przyłączeniowych licznikami elektronicznymi ciepła i wodomierzami ciepłej wody, przygotowanie pomieszczenia węzła, którego szacunkowy koszt wynosił 67.000,00 zł oraz finansowanie tych robót przez jednorazową wpłatę w wysokości posiadanych udziałów w nieruchomości wspólnej w terminie do 31 stycznia 2019 roku, w formie przelewu na konto funduszu remontowego Wspólnoty.

dowód: kserokopia uchwały nr 5/2018 Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w P. z dnia 20.12.2018 r., (k. 23).

W dniu 25 lutego 2019 roku o godzinie 9:00 w siedzibie (...) Sp. z o.o. odbyło się zebranie właścicieli lokali Wspólnoty Mieszkaniowej położonej w P. przy ul. (...). Zebranie zostało zwołane prawidłowo. W zebraniu uczestniczyli wszyscy członkowie wspólnoty. Obecność wynosiła 100 % udziałów w nieruchomości wspólnej. Przedmiotem obrad było realizowanie procesu podłączenia budynku i lokali na terenie Wspólnoty do sieci Miejskiej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. zapoczątkowane przyjętą już w dniu 20 grudnia 2018 roku ww. uchwałą Nr 5/2018, i poniesionymi w związku z tym kosztami.

dowód: kserokopia protokołu Nr (...) z zebrania ogółu właścicieli Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w P. z dnia 25 lutego 2019 r.,(k. 20-21).

Zebranie prowadził P. M. będący przedstawicielem działu (...) P. TBS. A. G. (1) i C. K. złożyli wspólny wniosek o wprowadzenie zasady głosowania „jeden właściciel-jeden głos” we wszystkich sprawach poddanych pod głosowanie

na przedmiotowym zebraniu. Powyższa zasada głosowania została wprowadzona z uwagi na fakt, że wniosek formalny został zgłoszony przez 35,20 % właścicieli.

W toku zebrania większością głosów została podjęta ww. uchwała Nr 7/2019 z dnia 25 lutego 2019 roku, na mocy której ze względów bezpieczeństwa zobligowano wszystkich współwłaścicieli do podłączenia lokali do sieci Miejskiej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. w terminie do końca grudnia 2019 roku. Nadto w uchwale zawarto zapis, że w przypadku braku podłączenia lokalu do sieci Miejskiej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. w ww. terminie właściciel tego lokalu zobowiązany będzie do uregulowania dodatkowej opłaty na poczet Wspólnoty Mieszkaniowej tj.: 2,10 zł/m² powierzchni lokalu niepodłączonego. Opłata ta stanowić będzie pożytek na poczet funduszu remontowego i rozliczana będzie według udziałów.

dowód: kserokopia protokołu nr (...) z zebrania ogółu właścicieli Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w P. z dnia 25 lutego 2019 roku, (k. 20-21), kserokopia uchwały nr 7/2019 Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w P. z dnia 25 lutego 2019 roku, (k. 22), zeznania A. G. (1)- protokół rozprawy z dnia 20 listopada 2019 roku (k. 38-39).

W dniu 12 lipca 2019 roku pomiędzy Wspólnotą Mieszkaniową (...) w P. a Miejską (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. została zawarta umowa kompleksowa dostarczania ciepła do obiektu. Część właścicieli poszczególnych lokali (lokali prywatnych) wywiązała się z zawartej uchwały i korzysta z sieci Miejskiej (...), natomiast lokatorzy lokali należących do strony powodowej, które nie zostały podłączone do M. ogrzewają lokale we własny zakresie. Bowiem lokatorzy składują na częściach wspólnych przedmioty służące do opału. Brak podłączenia wszystkich lokali Wspólnoty do sieci M. spowodowało wzrost kosztów eksploatacyjnych ogrzewania są wyższe w przypadku mniejszej ilości użytkowników, niż w przypadku kiedy byłyby podłączone zgodnie z planem wszystkie lokale. Opłaty za ogrzewanie na częściach wspólnych są rozliczane proporcjonalnie. Dodatkowo Wspólnota jest zmuszona ponosić zwiększone koszty obsługi kominiarskiej ogrzewania piecami węglowymi, które również powodują uszkodzenia nowo zrobionej elewacji w postaci nasieków.

Strony postępowania podjęły próby ugodowego rozwiązania sprawy jednakże strony nie doszły do konsensusu.

Strona powodowa wskazała, że i wyraża chęć podłączenia Budynku Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w P. do sieci ciepłowniczej Miejskiej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., jednakże wskazuje, że po jej stronie będzie to możliwe w 2020 roku o ile w budżecie gminy uchwalonym przez Radę Miasta P. na 2020 rok środki te zostaną uwzględnione. Strona pozwana natomiast wskazała, że jeżeli strona powodowa zadeklaruje, że podłączy do sieci ciepłowniczej M. należące do niej lokale, wówczas strona pozwana nie będzie dochodziła kwoty, jaką uchwała Nr 7/2019 z dnia 25 lutego 2019 roku nakłada na właściciela w przypadku niewywiązania się z nakładanych nią zobowiązań.

dowód: kserokopia umowy kompleksowej dostarczania ciepła do obiektu nr (...) wraz ze zleceniem na dostawę ciepła do obiektu odbiorcy nr (...), (k. 24-27), zeznania A. G. (1)- protokół rozprawy z dnia 20 listopada 2019 roku (k. 38-39).

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd oparł na dowodach z dokumentów urzędowych i prywatnych zgromadzonych w aktach sprawy, oraz zeznań stron, przy czym dowód ten ograniczył z oczywistych przyczyn do przesłuchania przedstawiciela zarządu Wspólnoty A. G. (1). W szczególności przydatne dla rozpoznania sprawy okazały się dokumenty dotyczące podjęcia uchwały z dnia 25 lutego 2019 r., w tym protokół Nr 1/2019 z zebrania członków Wspólnoty oraz uchwała nr 7/2019. Przedmiotowe dokumenty uzupełnione zeznaniami A. G. (2) bezpośrednio uczestniczącego w ww. czynnościach, które potwierdziły, iż uchwała została podjęta na zebraniu ogółu właścicieli w wyniku inicjatywy strony powodowej, kierując się dobrem i bezpieczeństwem Wspólnoty.

Zatem powyższe dokumenty Sąd ocenił jako wiarygodny materiał dowodowy, mając na względzie przepisy art. 244 § 1 k.p.c. i art. 245 k.p.c. oraz to, że ich wartość dowodowa nie została skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron w trybie art. 252 k.p.c. i art. 253 k.p.c., a Sąd nie widział podstaw by uczynić to z urzędu.

Stosownie do treści art. 229 k.p.c., nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Z kolei art. 230 k.p.c. stanowi, że gdy strona nie wypowie się co do

twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. W oparciu o te przepisy Sąd przyjął bez dowodów te spośród wyżej wskazanych faktów, które nie były między stronami sporne. Sąd miał przy tym na uwadze, że przyznanie faktów nie budziło wątpliwości, a wyniki rozprawy (w tym kopie dokumentów złożone do akt sprawy) potwierdzały fakty uznane za przyznane.

Strony postępowania są osobami najbardziej zainteresowanymi wynikiem sprawy, skutkiem czego dowód z ich zeznań jako źródło poznania prawdy jest najbardziej niepewny. Dlatego też ich zeznania muszą być dokładnie weryfikowane, przede wszystkim przez konfrontację z innymi dowodami oraz zasadami wiedzy i doświadczenia. Za wiarygodne w całości Sąd dał wiarę zeznaniom członka Zarządu pozwanej Wspólnoty A. G. (2). Podstawą dla powyższej oceny zeznań członka zarządu strony pozwanej było to, że znajdowały potwierdzenie w innych dowodach (dokumentach

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę roszczenia powoda stanowi przepis art. 25 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. 1994 Nr 85 poz. 388), zgodnie z którym właściciel lokalu może zaskarżyć uchwałę do sądu z powodu jej niezgodności z przepisami prawa lub z umową właścicieli lokali albo jeśli narusza ona zasady prawidłowego zarządzania nieruchomością wspólną lub w inny sposób narusza jego interesy. W myśl ust. 1a tegoż przepisu powództwo takie może być wytoczone przeciwko wspólnocie mieszkaniowej w terminie 6 tygodni od dnia podjęcia uchwały na zebrania ogółu właścicieli albo od dnia powiadomienia wytaczającego powództwo o treści uchwały podjętej w trybie indywidualnego zbierania głosów.

Art. 25 ustawy o własności lokali przyznaje każdemu z właścicieli – członków wspólnoty mieszkaniowej prawo zaskarżenia uchwały do sądu. W praktyce uprawnienie to polega w zasadzie na wytoczeniu powództwa o uchylenie uchwały. Wskazany w wymienionym wyżej przepisie sześciotygodniowy termin jest terminem zawitym, po jego upływie prawo wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały wygasa, a wytoczone powództwo podlega oddaleniu przez Sąd z urzędu. Upływ tego terminu powoduje skutek w postaci utraty prawa do zaskarżenia uchwały mocy prawa – bez potrzeby powoływania się na stosowny zarzut. Sąd uwzględnia ten upływ czasu z urzędu. Uchwała zatem wspólnoty mieszkaniowej podjęta z naruszeniem przepisów staje się wiążąca, jeżeli w ciągu 6 tygodni nie zaskarżono jej do sądu. Potem może być zdyskwalifikowana tylko z powodu bardzo rażących uchybień (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie o sygn. akt, I CK 336/06).

Niezgodność uchwały z prawem może się wyrażać zarówno w samej treści uchwały jak również w wadach prowadzących do jej wydania, co oznacza możliwość podnoszenia zarzutów merytorycznych jak i formalnych. Właściciel lokalu może zatem kwestionować prawidłowość trybu podjęcia uchwały. Jednakże tego rodzaju zarzuty mogą uzasadniać powództwo o uchylenie uchwały wówczas, gdy sposób podjęcia mógł mieć wpływ na treść uchwały (tak m.in. Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z 13.12.2006 r., sygn. akt I ACa 589/06, Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z 17.07.2014 r., sygn. akt I ACa 288/14).

Dodatkowo o naruszeniu przez uchwałę interesów właściciela lokalu lub naruszenia zasad prawidłowego zarządzania nieruchomością wspólną możemy mówić, jeżeli uchwała jest z osobistego bądź gospodarczego punktu widzenia dla skarżącego ją niekorzystna, ewentualnie ma ona na celu pokrzywdzenie danego członka wspólnoty. Uchwałą mającą na celu pokrzywdzenie członka wspólnoty jest uchwała stanowiąca wadliwe działanie zebrania właścicieli lokali prowadzące do uzyskania przez określonych członków korzyści kosztem innego członka bądź członków. Konkludując uchwała narusza interesy właściciela lokalu jeżeli jest dla niego niekorzystna, krzywdząca bądź też narusza jego prawa. Uchwała zebrania właścicieli lokali może zostać uznana za krzywdzącą zarówno wtedy, jeśli cel pokrzywdzenia istniał w czasie podejmowania uchwały, jak i wtedy, gdy treść uchwały doprowadziła do tego, że jej wykonanie spowodowało pokrzywdzenie właściciela lokalu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 11 października 2012 roku I ACa 507/12, Lex).

W przedmiotowej sprawie uchwała Nr 7/2019 podjęta została skutecznie większością głosów. Istotny dla oceny merytorycznej skuteczności dochodzonego żądania jest fakt, iż zaskarżona uchwała zapadła na zebraniu ogółu właścicieli – obecność wynosiła 100% udziałów w nieruchomości wspólnej w dniu 25 lutego 2019 r. Właściciele lokali zostali zapoznani z założeniami i konsekwencjami uchwalonej uchwały. A w szczególności mieli wpływ na ustalenie jej treści w zakresie terminu realizacji przyłączenia do sieci M. oraz ustalonej uchwałą wysokości opłaty.

Co więcej na uwagę Sądu zasługuje fakt, że w głównej mierze inicjatywa podłączenia się stron do sieci Miejskiej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. wyszła z inicjatywy właśnie strony powodowej (czego powódka nie kwestionuje). To właśnie na skutek sugestii samej strony powodowej zostały poczynione wstępne działania w tym zakresie, a co więcej poniesione koszty budowy, montażu stosownych urządzeń, wymaganych celem przyłączenia lokali do sieci. W ocenie Sądu strona powodowa wychodząc z inicjatywą podłączenia się do sieci M. winna przewidywać, że przedsięwzięcie to będzie niosło za sobą pewne koszty, które zostały już poczynione przez poszczególnych właścicieli lokali podłączonych do M. zgodnie z podjętą uchwałą. Nadto w wyniku niewywiązania się przez powódkę ze zobowiązań zawartych w podjętej uchwale to właśnie strona pozwana została narażona na zwiększone koszty wynikające z podjętego przedsięwzięcia. Strona powodowa decydując się na taki krok, który został już zapoczątkowany uchwałą Nr 5/2018, poprzez chociażby zawarcia z Miejską (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. umowy kompleksowej do dostarczania ciepła do obiektu, rozbudowy wewnętrznej w lokalach instalacji powinna dążyć do tego, aby w budżecie zgromadzić stosowne środki finansowe na ten cel.

Dodatkowo należy wskazać, że wdrożenie procesu przyłączenia nieruchomości Wspólnoty oraz lokali do sieci Miejskiej (...), a tym samym założenie stosownych instalacji, które winny zostać zakończone w stosunkowo rychłym okresie spowodowane było w przeważającej mierze bezpieczeństwem użytkowania nieruchomości i lokali wchodzących w jej skład, gdyż jak wskazała strona pozwana podczas użytkowania dotychczas istniejącej instalacji występowały jej awarie, skutkujące pożarem sadzy czy też ulatnianiem się dymu z kominów węglowych do lokali. Stąd też należy wskazać, że uchwała nr 7/2019 z dnia 25 lutego 2019 roku wbrew twierdzeniem powoda nie narusza zasad prawidłowego zarządzania nieruchomością wspólną, a stanowi jego prawidłowe realizowanie.

W uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 21 grudnia 2007 r. III CZP 65/07 (OSNC 2008/7-8/69) Sąd Najwyższy uznał, że wspólnota mieszkaniowa posiada zdolność prawną ograniczoną do praw i obowiązków związanych z zarządzaniem (administrowaniem) nieruchomością wspólną, może nabywać prawa i obowiązki do własnego majątku. W uzasadnieniu wskazał, że majątek wspólnoty stanowią, m.in. wpłacane przez właścicieli zaliczki w formie bieżących opłat.

Stosownie do treści art. 13 ust. 1 u. w. l. właściciel ponosi wydatki związane z utrzymaniem jego lokalu. Wydatki i ciężary związane z utrzymaniem nieruchomości wspólnej ponosi zaś w stosunku do posiadanych udziałów (o ile nie znajdują pokrycia w pożytkach i innych przychodach - art. 12 ust. 2 u. w. l.). Natomiast zgodnie z art. 14 ww. ustawy na koszty zarządu nieruchomością wspólną składają się w szczególności: wydatki na remonty i bieżącą konserwację; opłaty za dostawę energii elektrycznej i ciepłej, gazu i wody, w części dotyczącej nieruchomości wspólnej, oraz opłaty za antenę zbiorczą i windę; ubezpieczenia, podatki i inne opłaty publicznoprawne, chyba że są pokrywane bezpośrednio przez właścicieli poszczególnych lokali. Ustawa w § 14 przy tym wyraźnie wskazuje, że na koszty zarządu nieruchomością wspólną składają się "opłaty za dostawę energii elektrycznej, ciepłej, gazu i wody w części dotyczącej nieruchomości wspólnej". Na pokrycie powyższych wydatków właściciele lokali uiszczają zaliczki w formie bieżących opłat (art. 5 ustawy), których wysokość ustala w formie uchwały wspólnota (art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy). Środki uiszczane na tej podstawie można przeznaczyć na powiększenie funduszu remontowego lub inny cel związany z zarządem nieruchomością wspólną (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 lutego 2001 r., I ACA 1309/00, OSA 2002, z.4, poz. 30).

Jak już zostało wyżej wskazane wszyscy właściciele lokali w pozwanej Wspólnocie mieli wpływ na ustalenie treści uchwały w zakresie terminu realizacji przyłączenia do sieci M. oraz ustalonej uchwałą wysokości opłaty. Zatem wbrew twierdzeniom powoda uchwała nr 7/2019 nie podlega uchyleniu, bowiem członkowie pozwanej Wspólnoty w ocenie Sądu, aby zabezpieczyć swoje interesy mieli prawo do podjęcia decyzji o nałożeniu na właściciela, który nie wywiąże

się ze zobowiązania nałożonego na niego przez uchwałę w postaci konieczności uregulowania dodatkowej opłaty na poczet Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w P., zważywszy, że zdaniem Sądu określona w uchwale kwota 2,10 zł za m² powierzchni lokalu niepodłączonego nie jest kwotą wygórowaną tym bardziej, że stanowiąc będzie pożytki w postaci środków na rzecz funduszu remontowego, a pieniądze te są wykorzystywane na wspólny cel, w tym też również w interesie strony powodowej.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku czyniąc podstawą swego rozstrzygnięcia art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Wobec tego, że zarzuty strony powodowej okazały się bezzasadne należało obciążając kosztami stronę powodową, jako stronę przegrywającą proces. Na zasądzone od strony powodowej na rzecz strony pozwanej koszty składa się koszt wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w kwocie 360,00 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie wyżej powołanych przepisów prawa orzeczono jak w sentencji wyroku.

Sędzia Przemysław Okowicki